

(สำเนา)

เลขรับ ๑๑๑/๒๕๕๓ วันที่ ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
- ๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
- ๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พัฒนา สังขทรัพย์ ผู้เสนอ
(นางพัฒนา สังขทรัพย์)

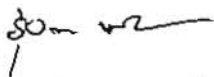
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) มนต์ไชย ชาตวัฒนศิริ
(นายมนต์ไชย ชาตวัฒนศิริ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์
(นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สมนึก เองวานิชย์
(นายสมนึก เองวานิชย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล
(นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) รังสิกร ทิมาตฤกะ
(นายรังสิกร ทิมาตฤกะ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รณฤทธิ์ชัย คานเขต
(นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) มานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์
(นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ณัฏชพล ตันเจริญ
(นายณัฏชพล ตันเจริญ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน	ผู้เสนอ

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) จักรกฤษณ์ ทองศรี
(นายจักรกฤษณ์ ทองศรี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชากรไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) มัลลิกา จิระพันธุ์วานิช
(นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิเชียร อุดมศักดิ์
(นายวิเชียร อุดมศักดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) มานิต นพอมรบดี
(นายมานิต นพอมรบดี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปกรณ์ มุ่งเจริญพร
(นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์
(นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พันตำรวจโท นกุล แสงศิริ
(นกุล แสงศิริ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จุมพฏ บุญใหญ่
(นายจุมพฏ บุญใหญ่)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วรศุลี สุวรรณปริสฺฐ์
(นางวรศุลี สุวรรณปริสฺฐ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมชาติพัฒนา	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์
(นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ
	(ลงชื่อ) อุดมลักษณ์ เฟื่องนรพัฒน์
(นางอุดมลักษณ์ เฟื่องนรพัฒน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย	ผู้เสนอ	

สำเนาถูกต้อง

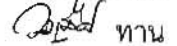

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

มนชัย พิมพ์

ทวน

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประมง

พ.ศ.

หลักการ

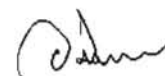
ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมงอันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการการบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประมง
พ.ศ.

รับรอง

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๖๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐
- (๒) พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖
- (๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๑๓
- (๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๕) พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำ สะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำเชื้อของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลผลิตที่ได้จากการผลิตที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ

“การประมง” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ หรือการแปรรูปสัตว์น้ำ

“ทำการประมง” หมายความว่า จับ ตัก ล่อ ยิง แหวง ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การจัดทำที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำหลังการจับ ก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า “บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำลักษณะอื่นใด ไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชน และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศใ้ช้อยู่หรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือกฎหมายระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือด้วยประการอื่นใด

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ส่วนประกอบ อารูธ เสา หลัก หรือเรือที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้เพื่อการทำการประมง และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้เพื่อขนส่งหรือขนถ่าย หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง

“ทำการประมงนอกลำน้ำไทย” หมายความว่า ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำนอกลำน้ำไทย และให้หมายความรวมถึงการจำหน่าย รับซื้อ หรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนอกลำน้ำไทยด้วย

“ลำน้ำไทย” หมายความว่า บรรตาน้ำที่อยู่ในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึง น้ำนํ้าที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ

“สถิติการประมง” หมายความว่า ข้อมูลที่เกี่ยวกับการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำหรือที่เกี่ยวกับ สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำการอย่างใด อย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้าย พระราชบัญญัตินี้ สดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม กำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งจะกำหนดอัตราค่าอากร หรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของเครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การบริหารจัดการด้านการประมง

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ เฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง มีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภท ชนิด ขนาด จำนวน และส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมือทำการประมง ที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดวิธีการทำการประมงที่ห้ามนำมาใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดชนิด ขนาด หรือปริมาณอย่างสูงของสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ รวมทั้งข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์น้ำนั้นที่ผูกจับได้โดยบังเอิญ

(๔) กำหนดที่จับสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมง

(๕) กำหนดระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่ และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำเป็นระยะเวลาที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๖) กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงประเภทหรือชนิดหนึ่งชนิดใด ต้องทำเครื่องหมาย หัสนี้ ตามรูปแบบ ขนาด และตำแหน่งที่กำหนดไว้ที่เครื่องมือทำการประมงนั้นในขณะที่ทำการประมง ประกาศความรกรหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดท้องที่ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในท้องที่ตั้งกล่าวต้องมีจดทะเบียน หรือจดทะเบียน และขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียน หรือการจดทะเบียน และการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืด หรือเขตประมงทะเลชายฝั่งให้กรมประมงพิจารณาให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมง ในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมงตาม มาตรา ๑๓ (๑)

(๒) ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรม ของชุมชนในเรื่องดังกล่าว

(๓) เผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารเรือ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย นายกษมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมงทะเลชายฝั่งด้านการประมงน้ำจืดด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ด้านละหนึ่งคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในองค์กรสาธารณประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนหนึ่งคน

(๓) นักวิชาการด้านการประมง จำนวนไม่เกินสามคน

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง

(๒) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

(๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ

(๕) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม

(๗) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๘) กำกับ ให้คำปรึกษา และแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่

คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

11/8

ส่วนที่ ๓
สถิติการประมง

มาตรา ๑๕ เพื่อบริโภคในทางวิชาการและในการบริหารจัดการด้านการประมง รัฐมนตรี
มีอำนาจประกาศกำหนดให้ทำการเก็บสถิติการประมงในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖ เมื่อได้มีประกาศตามมาตรา ๑๕ แล้ว อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจมีหนังสือ
แจ้งให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการประมงที่เกี่ยวข้องต่อนักงานเจ้าหน้าที่ได้
หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุชื่อผู้ประกอบอาชีพการประมง หรือผู้ประกอบกิจการการ
ประมง ผู้จัดการหรือผู้แทน แล้วแต่กรณี และให้กำหนดเวลา สถานที่ และวิธีการแจ้งข้อมูลนั้นต่อนักงาน
เจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติประมง
ให้นักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลา
ทำการของสถานที่นั้น

ในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการการประมงหรือ
ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีหน้าที่ตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ส่วนที่ ๔
การควบคุม

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร
หรือเป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

- (๑) ปลู้อย เท หิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ
- (๒) กระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีเมฆ
- (๓) ปลู้อย เท หิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ
- (๔) ทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่
เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าได้มาโดยการกระทำความผิดตาม
มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างสิ่งใด หรือปลูกบัว ข้าว ปอ พืช หรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดวิดน้ำหรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลง
เพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน ให้ผิดไปจาก
สภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือ
เครื่องมือทำการประมงอื่นใดในที่จับสัตว์น้ำกั้นทางเดินทางสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์แก่การเกษตรกรรมในที่ดินของเอกชน หรือเพื่อการ
ป้องกันสาธารณสุข

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามประเภท ชนิด
ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งเป็นสัตว์น้ำที่อาจ
ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคล หรือ
สาธารณสุขสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ ในการออกกฎกระทรวง

ตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดไว้ด้วยว่า ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองโดยเด็ดขาด รวมทั้งให้กำหนดระยะเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นไว้ในครอบครองส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีการส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์น้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามมาตรา ๒๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ

ใบกรณีที่ได้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาต ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อม หรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคล หรือสาธารณสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของสัตว์น้ำที่ห้ามปล่อยลงสู่ที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดได้

ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือทำการประมงที่ใช้ทำการประมงและมีผลเป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒
เขตการประมง

ส่วนที่ ๑
การกำหนดเขตการประมง

มาตรา ๒๙ เขตการประมงแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด

มาตรา ๓๐ เขตประมงทะเลชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ภายในน่านน้ำไทยนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตประมงทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปได้ไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้แผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๓๑ เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ภายในน่านน้ำไทยนับจากด้านที่ติดกับเขตประมงทะเลชายฝั่งตามมาตรา ๓๐ ออกไปจนสุดเขตน่านน้ำไทย

มาตรา ๓๒ เขตประมงน้ำจืด ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำไทยที่ไม่ได้อยู่ในเขตประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง

ส่วนที่ ๒
การทำการประมงในเขตการประมง

มาตรา ๓๓ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงที่มีใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ หรือเครื่องมือทำการประมงพื้นบ้านตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งโดยไม่ต้องมีใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ต้องชำระค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ มีอำนาจประกาศกำหนดให้ที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณดังต่อไปนี้เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

- (๑) สถานที่ราชการ
- (๒) วัดวาอาราม ศาสนสถาน หรือปูชนียสถาน
- (๓) ประตุน้ำ ประตูระบายน้ำ เขื่อน ฝาย หรือทำนบ
- (๔) ที่ซึ่งมีสภาพเหมาะแก่การรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๓๘ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานตามวรรคหนึ่งได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๙ นอกจากการขออนุญาตหรือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กำหนดไว้ตาม
มาตรา ๓๘ ผู้ใดมีความประสงค์จะขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของ
สัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะราย เพื่อประโยชน์
ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ เพื่อป้องกัน
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อความปลอดภัยต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณ
สมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิด หรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ หรือ
ขนาดของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นกิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมได้

มาตรา ๔๑ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุม
ตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดท้องที่หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๒) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้งการประกอบกิจการ
การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๓) กำหนดแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๔) กำหนดประเภท ลักษณะ และคุณภาพอาหารของสัตว์น้ำที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๕) กำหนดชนิดและปริมาณของยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำ
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๗) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหล
ออกจากที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือการจัดการการ
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดย
อนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ มีอำนาจประกาศกำหนดให้บริเวณที่จับสัตว์น้ำใดเป็นพื้นที่ต้อง
ขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในบริเวณที่ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบ
แทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๐ ซึ่งจะจำหน่ายสัตว์น้ำของตน ต้องขอรับหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมอบให้แก่ผู้รับการจำหน่ายได้

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้บุคคลอื่นออกหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำแทนพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับกิจการหนึ่งกิจการใดได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจัดทำประกาศมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่ง หรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการการประมงตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองการได้มาตรฐานที่ประกาศตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้ซึ่งร้องขอได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับให้มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การจับ การขนส่ง หรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ตามประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการ ให้เป็นกิจกรรมที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับได้

มาตรา ๔๖ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุม การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับตามมาตรา ๔๕ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวถือปฏิบัติ

(๑) วิธีปฏิบัติในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ

(๒) ชนิดและปริมาณของสารเคมีที่ห้ามใช้ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ

(๓) หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติด้านสุขลักษณะในเรือประมง

(๔) การอื่นใดที่เป็นการส่งเสริมให้สัตว์น้ำหลังการจับมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยหรือมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ หรือต่อสัตว์น้ำและไม่อาจตรวจพิสูจน์และดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ทัน ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้เป็นการชั่วคราว มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจขยายระยะเวลาห้ามทำการประมงออกไปได้อีก แต่รวมแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๕

การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือ ขนาดของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่มีการส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำใดจะต้องมีหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นจากกรมประมงตามความต้องการของประเทศปลายทาง หรือผู้ใดประสงค์จะขอให้กรมประมงออกหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงดังต่อไปนี้ เข้ามาในราชอาณาจักร

(๑) ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐต่างประเทศที่ประเทศไทยให้การยอมรับในฐานะที่มีเขตอำนาจเหนือน่านน้ำที่ทำการประมง

(๒) ฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสัตว์น้ำซึ่งประเทศไทยหรือรัฐเจ้าของเรือประมงนั้นเป็นภาคีอยู่

หมวด ๖

การประมงนอกน่านน้ำไทย

มาตรา ๕๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการกงสุล อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย นายกษมาคม การประมงนอกน่านน้ำไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงาน ในด้านการประมง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นิติศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์

มาตรา ๕๒ คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและนำเสนอการแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยต่อคณะกรรมการ
- (๒) เสนอแนะนโยบายและแนวทางการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทยต่อคณะกรรมการ
- (๓) เสนอแนะรัฐมนตรีหรืออธิบดีในการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบตามหมวดนี้
- (๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๕๓ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่ คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ให้ผู้ซึ่งดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยกับรัฐ ต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ แจ้งการ ได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การดำเนินการโดยทางราชการ

ให้อธิบดีจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลที่รับแจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยดังกล่าวตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ในน่านน้ำของ รัฐต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบ แทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคสองอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตต้องเป็นผู้มีสิทธิในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานแห่งสิทธินั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณใดและรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในบริเวณนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของเรือประมงไทยใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารที่มีสัญชาติไทยซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง

หมวด ๗

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ และผู้รับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวต้องชำระค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๘

การโอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๙ สิทธิตามใบอนุญาตและสิทธิตามหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ตกทอดไปสู่ทายาท

มาตรา ๖๐ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่นให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอโอนใบอนุญาตและการโอนใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๑ ผู้ใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการขอรับใบอนุญาต การขอหนังสืออนุญาต และการขอหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ นอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องเสียค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าอัตราของทางราชการ รวมทั้งต้องจ่ายค่าพาหนะเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ การกำหนดค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบพิจารณา ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาต ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๕ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงหยุดเรือ หรือขึ้นไปบนเรือประมง หรือเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำใด เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ตรวจสอบสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) เก็บตัวอย่างสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบ หรือตรวจวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ยึดหรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองตามมาตรา ๒๕

(๘) ยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายที่ใช้หรือจะใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๔๑ (๕)

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใด ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม (๗) หรือ (๘) มีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์ หรือต่อสัตว์อื่น หรือสิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้เข้าและทำการตรวจสอบตาม (๒) หรือ (๓) หรือตรวจค้นตาม (๕) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การค้นตาม (๕) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นเข้าก็จะเอาหมายค้นมาได้ จะมีการยกย่าย ชุกซ่อน ส่ง หรือนำออกนอกราชอาณาจักร หรือทำลายสิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ดำเนินการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๔ การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๑๐

มาตรการทางปกครอง

มาตรา ๖๕ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตทำการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขหรือปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนด ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน แต่ในกรณีที่มีการเสนอคำฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตไว้จนกว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๖๖ ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตหรือ หนังสืออนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใด

(๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมาแล้ว และมีเหตุที่จะต้องถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือระงับการอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตาม ความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต และการฝ่าฝืนหรือไม่ ปฏิบัตินั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เป็นการเพิกถอนใบอนุญาตครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ผู้ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตจำหน่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครองให้แก่กรมประมง ในราคาที่กรมประมง กำหนดตามสมควรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตยังมีได้จำหน่ายหรือจำหน่ายเพียงบางส่วนให้สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังมิได้จำหน่ายนั้นตก เป็นของกรมประมง

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตตาม มาตรา ๖๕ หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๖๖ ให้อุทธรณ์ต่อบุคคลดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี

(๒) ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี

ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ อุทธรณ์

คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำ ไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้ หากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๖๖ ให้ผู้รับอนุญาตจัดการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของผู้รับอนุญาต ในที่จับสัตว์น้ำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้มีการดำเนินการภายในเวลาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๖๗ และเมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุดให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตระยะเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ใดทำการประมงหรือติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้ทันที

พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้บุคคลตามวรรคหนึ่งดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งก็ได้ และหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นโดยให้ผู้นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

หมวด ๑๑

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งออกตามความในมาตรา ๖ หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๑ (๑) (๒) (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๖ (๑) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปีหรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๑ (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๔๖ (๒) หรือมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๒ เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๖๒ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๒ วรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ หรือเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ (๑) ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๘๕ บรรดาความผิดตามมาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗
วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๓ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดี
มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด
ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตาม
พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้
ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตาม
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้บรรดาที่รักษาพืชพันธุ์ที่ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นเขต
พื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๗ บรรดาประธานบัตร อาญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตาม
พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้น
อายุหรือถูกเพิกถอน

.....

.....

อัตราค่าอากร

ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

(๑) ประเภทเครื่องมืออวนลาก	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๒) ประเภทเครื่องมืออวนรุน	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๓) ประเภทเครื่องมืออวนล้อมจับ	เมตรละ	๒๐	บาท
(๔) ประเภทเครื่องมืออวนช้อน อวนยก หรืออวนครอบ	เมตรละ	๓๐	บาท
(๕) ประเภทเครื่องมืออวนติดตาหรือข่าย	เมตรละ	๒	บาท
(๖) ประเภทเครื่องมืออวนอื่น	เมตรละ	๑๐	บาท
(๗) ประเภทเครื่องมือคราด	อันละ	๓,๔๐๐	บาท
(๘) ประเภทเครื่องมือโป๊ะ	ลูกละ	๔,๐๐๐	บาท
(๙) ประเภทเครื่องมือโพงพางหรือรั้วไซมาน	ช่องละ	๒,๖๐๐	บาท
(๑๐) ประเภทเครื่องมือลอบ	ลูกละ	๒๐	บาท
(๑๑) ย่อขันช่อ ข้อนขันช่อ ข้อนสนั่น หรือข้อนหางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ	๖๐๐	บาท
(๑๒) ข้อนปีก ย่อปีก หรือบาม	ปากละ	๘๐๐	บาท
(๑๓) ข้อนอื่นนอกจาก (๑๑) และ (๑๒) ที่มีปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๔) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป	สายละ	๘๐	บาท
(๑๕) แหยาวตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๖) ประเภทเครื่องมืออื่น ๆ	หน่วยละ	๑,๐๐๐	บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมาก และถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมงอันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมง และสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกลำน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยกำหนดมาตรการทางกฎหมายสำหรับใช้ในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกลำน้ำไทย โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำการประมงแบบครบวงจร กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่กระบวนการผลิตไปจนถึงกระบวนการแปรรูปสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค โดยกำหนดนิยามคำว่า “สัตว์น้ำ” ให้หมายความรวมถึงสาหร่ายทะเลและพันธุ์ไม้น้ำ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับครอบคลุมถึงพืชน้ำบางชนิดซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยและเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของสัตว์น้ำ และกำหนดประเภทของกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ได้แก่ การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ และการแปรรูปสัตว์น้ำ และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้เครื่องมือทำการประมง เรือประมง

ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง ได้แก่ ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและที่จับสัตว์น้ำ โดยได้กำหนดขอบเขตการใช้บังคับร่างพระราชบัญญัตินี้ให้รวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามกฎหมายระหว่างประเทศและน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทยใช้อ้อยหรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง ตามกฎหมายท้องถิ่นหรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญาหรือด้วยประการใด เนื่องจากเป็นบริเวณที่ประเทศไทยมีสิทธิในการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ การบริหารจัดการด้านการประมง กำหนดมาตรการในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ กำหนดให้รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด โดยอนุมนตรีรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบมีอำนาจประกาศควบคุมการทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง และกำหนดหลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง เพื่อควบคุมผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง และกำหนดให้กรมประมงมีหน้าที่ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อให้การบริหารจัดการด้านประมงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๘)

๒.๓ คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับด้านการประมง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมีอธิบดีกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการประมง ได้แก่ การพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง การพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายดังกล่าว กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งกำกับ ให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการประมงนอกน่านน้ำไทย ตลอดจนมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๙ ถึงร่างมาตรา ๑๔)

๒.๔ สถิติการประมง กำหนดให้มีการเก็บสถิติการประมงเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยและการบริหารจัดการด้านการประมง โดยกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่ที่จะทำการเก็บสถิติการประมง และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๑๗)

๒.๕ การควบคุมการทำการประมง กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงหรืออาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ ได้แก่ การปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนเมา หรือปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษ (ร่างมาตรา ๑๘) การใช้กระแสไฟฟ้าในการทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๑๙) และได้กำหนดห้ามครอบครองสัตว์น้ำที่ได้มาโดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น (ร่างมาตรา ๒๐) การปลูกสร้างสิ่งใด หรือปลูกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้ น้ำ ลงสู่ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชน (ร่างมาตรา ๒๑) การทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง (ร่างมาตรา ๒๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชนให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ (ร่างมาตรา ๒๓) การติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ กั้นทางเดินของสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๔) การควบคุมการครอบครองสัตว์น้ำ โดยได้แยกลักษณะเป็น การควบคุมการครอบครองกรณีทั่วไป ซึ่งสามารถครอบครองได้หากได้รับใบอนุญาต และกรณีที่ยำห้ามครอบครองโดยเด็ดขาด และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจจัดการกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยำห้ามครอบครองโดยเด็ดขาดให้มีการส่งมอบแก่กรมประมงได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖) การควบคุมการปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๗) และการควบคุมการครอบครองเครื่องมือทำการประมงที่ใช้ทำการประมง และมีผลเป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๖ เขตการประมง กำหนดเขตการประมงในน่านน้ำไทย โดยแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด ซึ่งเป็นการแบ่งเขตตามลักษณะของพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่และไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการประมงรายเล็กและรายใหญ่ (ร่างมาตรา ๒๙ ถึงร่างมาตรา ๓๒) และกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการทำการประมงในเขตการประมงแต่ละเขต ได้แก่ การควบคุมการใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงน้ำจืด (ร่างมาตรา ๓๓) การควบคุมการใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๓๔) และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงในแต่ละเขตการประมงมีหน้าที่ต้องชำระค่าอากรการใช้เครื่องมือทำการประมง (ร่างมาตรา ๓๕) รวมทั้งกำหนดเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๓๖ และร่างมาตรา ๓๗)

๒.๗ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้ประกอบการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้เป็นแนวทางในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพ และกำหนดให้กรมประมงมีอำนาจออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐาน (ร่างมาตรา ๓๘) รวมทั้งมีอำนาจ

ตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำ และตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิต (ร่างมาตรา ๓๙) กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๔๑) กำหนดบริเวณที่จับสัตว์น้ำที่จะต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในบริเวณดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๔๒) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๘ สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ กำหนดมาตรการในการควบคุมสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยกำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษา สัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตน ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรก่อน เพื่อมิให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการกำหนดมาตรฐาน กำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับและกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔๕ ถึงร่างมาตรา ๔๖) และกำหนดห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่เกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยกำหนดให้อธิบดีกรมประมงมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงเป็นการชั่วคราว ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันสมควร เชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำนั้นเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำและไม้อาจตรวจพิสูจน์หรือเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศห้ามทำการประมงโดยเด็ดขาด ได้ทัน (ร่างมาตรา ๔๗)

๒.๙ การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ กำหนดมาตรการในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การออกหนังสือรับรองสุขภาพ หรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นตามความต้องการของประเทศปลายทาง และกำหนดห้ามเรือประมงไม่ว่าจะสัญชาติใดที่ทำการประมงอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐต่างประเทศที่ซึ่งประเทศไทยให้การยอมรับ ในฐานะที่มีเขตอำนาจเหนือ่านน้ำที่ทำการประมงหรือฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วย สัตว์น้ำซึ่งประเทศไทยหรือรัฐเจ้าของเรือประมงต่างประเทศนั้นเป็นภาคี นำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๔๘ ถึงร่างมาตรา ๕๐)

๒.๑๐ คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย กำหนดให้มีคณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีอธิบดีกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งเป็นคณะกรรมการปฏิบัติการมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา และนำเสนอการแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และเสนอแนะนโยบายและแนวทางในการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทยต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๕๑ ถึงร่างมาตรา ๕๓)

๒.๑๑ การทำการประมงนอกน่านน้ำไทย กำหนดให้บุคคลที่ได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญาในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศมีหน้าที่ต้องแจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีกรมประมงตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในกรณีที่มีการนำเอกสารสิทธิในการทำการประมงอันเป็นเท็จมาใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ และกำหนดให้อธิบดีกรมประมงจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องสิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (ร่างมาตรา ๕๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และในทะเลหลวงเฉพาะบริเวณที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณนั้นและรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว (ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๕๖) และในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไทยที่ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการประมงโดยละเมิดน่านน้ำของรัฐต่างประเทศและทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารที่มีสัญชาติไทยซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ ได้กำหนดให้กรมประมงมีหน้าที่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศจากเจ้าของเรือประมงไทยนั้น (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๑๒ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมใบอนุญาต กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๘)

๒.๑๓ การโอนใบอนุญาต กำหนดให้สิทธิในการอนุญาตไม่เป็นมรดกตกทอดไปสู่ทายาท เว้นแต่กรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตสามารถโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นได้ และกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การโอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๕๙ และร่างมาตรา ๖๐)

๒.๑๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถให้บริการในการตรวจสอบการขอรับใบอนุญาต การออกหนังสืออนุญาต และการขอหนังสือรับรองต่าง ๆ ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้วันออกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรได้ โดยผู้ยื่นคำขอต้องชำระค่าเบี่ยงเสี่ยง ค่าพาหนะเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่น ตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๑) และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการทำการประมงมาเพื่อประกอบการพิจารณาและมี

อำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาต สถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำ หลังการจับ ในระหว่างเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว หรือสั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงหยุดเรือ หรือขึ้นไปบนเรือประมงหรือเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำเพื่อตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดไว้ รวมทั้งให้มีอำนาจตรวจค้นสถานที่ใด ๆ โดยไม่ต้องมีหมายค้นได้ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด และหากเนินเข้าจะมีการยกย้าย ซุกซ่อน ส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักร หรือทำลายสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยต้องดำเนินการตรวจค้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเก็บตัวอย่างสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ และมีอำนาจในการยึดหรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมีไว้ในครอบครองหรือยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์หรือสารอันตรายที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดและในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดมีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ สัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดการได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๖๒)

๒.๑๕ มาตรการทางปกครอง เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการนำระบบอนุญาตมาใช้ควบคุมการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ จึงได้กำหนดมาตรการทางปกครอง โดยนำมาตรการในการพักใช้ใบอนุญาต การระงับการอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมาใช้บังคับเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถทำได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ไม่มีความเจตนาในการกระทำความผิด รวมทั้งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดการกับเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต หรือในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต หรือในกรณีที่มีการทำการประมงหรือติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประมงได้รับการเยียวยา และฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๖๕ ถึงร่างมาตรา ๗๐)

๒.๑๖ บทกำหนดโทษ โดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ๒ ลักษณะ คือ โทษขั้นต่ำและโทษขั้นสูง และกำหนดอัตราโทษไว้แตกต่างกัน ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ยังคงหลักการในการกำหนดโทษไว้ตามแนวทางดังกล่าว แต่ได้ปรับปรุงสัดส่วนในการกำหนดอัตราโทษของแต่ละลักษณะให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้น โดยกรณีโทษขั้นต่ำใช้สัดส่วนโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อโทษจำคุกขั้นต่ำหนึ่งปี ส่วนกรณีโทษขั้นสูงใช้สัดส่วนโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน (ร่างมาตรา ๗๑ ถึงร่างมาตรา ๘๕)

๒.๑๗ บทเฉพาะกาล กำหนดให้กฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้ประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาต หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มีอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอนเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการ (ร่างมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗)

๒.๑๘ อัตราค่าอากรและอัตราค่าธรรมเนียม ปรับปรุงบัญชีแสดงอัตราค่าอากรใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมงและอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
